

Uchwała Nr 428/LVII/2017
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia 30 listopada 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Ostrołęki

Na podstawie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Stwierdza się, iż skarga Pani Ewy Jolanty M. z dnia 19 października 2017 roku na działalność Prezydenta Miasta Ostrołęki jest bezzasadna.
2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, zawiera załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miasta
Ostrołęki**

Jerzy Grabowski

Załącznik
do uchwały Nr 428/LVII/2017
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia 30 listopada 2017 r.

W dniu 19 października 2017 roku do Rady Miasta Ostrołęki wpłynęła skarga Pani Ewy Jolanty M. Skarżąca zarzuca Prezydentowi Miasta Ostrołęki i radnym Miasta Ostrołęki, kradzież ziemi, znęcanie się nad nią i złośliwe nękanie jej pismami, wezwaniami do zapłaty współdziałając w tym zakresie z prokuratorami, sędziami i policją.

Przepis art. 229 pkt 3 kpa. stanowi, że organem właściwym do rozpatrzenia skargi na prezydenta miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Rada Miasta Ostrołęki po dokonaniu analizy skargi stwierdza, że zarzuty w niej podniesione dotyczące działań Prezydenta Miasta, radnych miasta Ostrołęki i jego pracowników nie znajdują uzasadnienia.

Pismo Skarżącej zawiera oskarżenia, które nie mają odzwierciedlenia w rzeczywistości oraz obraźliwe określenia godzące w dobre imię pracowników Urzędu Miasta, radnych Miasta Ostrołęki oraz pracowników innych instytucji.

Trudno ustosunkować się do zawartych w przedłożonym piśmie stwierdzeń typu „panowie przyczyniliście się do śmierci mojej matki” lub „poza prawem - działa korupcja w urzędzie - grupa przestępcza rozciągająca się na radnych” czy „jak długo będzie pan - panowie nas okradać z naszej własności” itp. Tego typu stwierdzenia kierowane pod adresem zarówno pracowników Urzędu Miasta jak też wobec organów sprawujących władzę w mieście, wobec braku przedstawienia jakichkolwiek konkretnych dowodów należy potraktować jako zwykłe pomówienia i obelgi.

Co do zarzutu „nękania” pismami, wezwaniami do zapłaty, upomnieniami i telefonami, np. poprzez doręczenie Skarżącej jako jednej z osób solidarnie zobowiązanych wezwania do zapłaty należności w kwocie 5.400 zł, (pozostałe osoby zobowiązane solidarnie również otrzymały takie wezwania) należy stwierdzić, iż ww. działania mają na celu wyegzekwowanie od Skarżącej oraz jej dwóch sióstr jako spadkobierczyń, należności wynikającej z tytułu kosztów postępowania sądowego, które zmarła wytoczyła miastu Ostrołęka i przegrała. O obowiązku zwrotu kosztów postępowania odwoławczego rozstrzygnął sąd w prawomocnym wyroku. Należność ta wobec nabycia spadku po zmarłej przez Skarżącą oraz jej dwie siostry wchodzi do tzw.

długu spadkowego, do którego uregulowania zobowiązane są spadkobierczynie. Owe działania mają również na celu wyegzekwowanie od ww. osób dokonania czynności, które przewidują przepisy prawa w związku z obowiązkami publicznoprawnymi, które ciążą na Skarżącej w stosunku do miasta Ostrołęki, a których szczegółowe ujawnienie nie jest w tym miejscu możliwe z uwagi na obowiązek zachowania tajemnicy skarbowej.

Co do zarzutu straszenia policją przez pracownika Urzędu Miasta wymienionego w piśmie, Rada Miasta wyjaśniła, że Skarżąca będąc w Wydziale Finansów. Budżetu, Podatków i Opłat Urzędu Miasta Ostrołęki tj. w instytucji publicznej, zakłócała porządek pracy Urzędu, wykrzykując pod adresem pracowników w obecności interesantów liczne inwektywy i pomówienia. Pouczono wówczas Skarżącą, że jeżeli się nie uspokoi zostaną podjęte czynności zmierzające do przywrócenia porządku w miejscu publicznym poprzez wezwanie funkcjonariuszy Straży Miejskiej a nie jak twierdzi zobowiązana Policji.

Reasumując należy stwierdzić, iż wszystkie działania podejmowane ze strony Urzędu wobec Skarżącej, które ww. nazywa „nękaniem” są zgodne z prawem i mają na celu realizację zadań do których ta instytucja jest powołana. Należy podkreślić, iż nie dochodziłoby do tych czynności gdyby Skarżąca wywiązywała się rzetelnie ze swoich obowiązków nakładanych na nią na mocy bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa. Mając na uwadze powyższe Rada Miasta Ostrołęki uznaje skargę za bezzasadną.

Stosownie do art. 239 § 1 kpa. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.